

[Udenrigsministeren.]

Land at indrømme Nedsættelsen af et Gebyr f. Eks., kan vi kræve det samme. Naar der i denne Forbindelse særlig er gjort Anvendelse af den i øvrigt almindelige skandinaviske Forbeholdsklausul, er det, fordi vi i vort danske Traktatsystem har Bestemmelser, der ganske svarer dertil, idet vi ogsaa undtager Kystfart i danske Farvande fra Udlændinges Ligestilling — vi forbeholder os national Behandling for Kystfarten. Derfor er de to Regler Korrelater, og det er naturligt, at man i denne Forbindelse især har anvendt den skandinaviske Forbeholdsklausul, nemlig paa Grund af de nordiske Landes geografiske Nærhed.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at Traktaten tillige var affattet paa Kinesisk. Egentlig burde jeg formentlig ogsaa have draget Omsorg for at forelægge den kinesiske Tekst for det høje Ting, og man kunde jo ogsaa deri have fundet Bidrag til en bedre Oversættelse af det Sted, som det ærede Medlem kritiserede. Paa den anden Side har jeg ment at kunne undlade det, eftersom det er den engelske Tekst, der er den autentiske.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 160 af 18. Maj 1937 om Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2935; Fremstillingen findes i Tidenden Sp. 2105).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under næste Punkt paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Ordning af Lærereksamen for Studenter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2943; Fremstillingen findes i Tidenden Sp. 2108).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Hauberg: Om de to Lovforslag, der her er til Behandling, vil jeg straks sige, at det er ikke med Begejstring vi gaar til det Arbejde, da Lovforslagene paa væsentlige Omraader betyder et Tilbageskridt fra det, vi hidtil havde naaet. Men staaende over for den Kendsgerning, at der er en Mangel paa eksaminerede Lærere og Lærerinder, indrømmer vi, at der maa gøres noget, og at det, der skal gøres, skal gøres hurtigt, da Læremangelen i den nærmeste Tid vil øges betydeligt i Forhold til, hvad den allerede er.

De to vigtigste Grunde til Læremangelen er, som nævnt, det stærkt stigende Børnetal og Gennemførelsen af Skoleloven af 1937. Den betød en Udvidelse af baade Fag og Timetal. Om den første Aarsag, Børnetallets stærke Stigning, kan man jo kun vide noget med Sikkerhed for de nærmeste Aar, og det er derfor rimeligt, at Foranstaltningerne bliver af midlertidig Karakter, særlig da det er det stigende Børnetal, der er den vigtigste Aarsag til Læremangelen. Vi har allerede i nogle Aar forsøgt at øge Lærertallet. Hvor meget det har betydet, ved jeg ikke, men man har i alt Fald ikke formaaget at skaffe Lærere nok. Det forekommer mig, at man først og fremmest maa søge at faa de nuværende Seminarier udnyttet fuldt ud og faa undersøgt, om der er Mulighed for en Udvidelse af disse. Man regner med, at man i Fremtiden skal bruge 150 Lærere mere aarlig, end man hidtil har brugt, og det vil jo sige, at man normalt fremtidig kunde dække Lærerbeho- vet, hvis man paa 6 Seminarier kunde faa indrettet Dobbeltklasser. Disse Muligheder bør undersøges. Men selv om en saadan Foranstaltning blev gennemført, vilde der gaa en Aarrække, inden man ude i det praktiske Liv kunde mærke Virkningerne deraf, og da en saadan eventuel Udvidelse af de bestaaende Seminarier sikkert vilde medføre en Del Bygningsarbejder, der paa Grund af Materiale-mangel vilde sinke Sagen, vilde Virkningerne jo yderligere udsættes.

Jeg tror, der er noget andet og i denne Forbindelse meget vigtigt, som ogsaa maa gøres meget hurtigt. Det blev allerede omtalt i Gaar — jeg tænker paa Understøttelsen til ubemidlede Seminarieelever. Som jeg